

Sector broedt op certificering

Kwekers kunnen er niet omheen. Op vrijwel elke bijeenkomst gaat het er over: het belang van gecertificeerde bollen.

Waar de een al lang overtuigd is en al jaren een certificaat voert, tasten anderen nu pas voor het eerst af wat het allemaal inhoudt en stellen zichzelf de vraag of het relevant is voor hen. Uit een belronde langs verschillende kwekers blijkt dat er beweging in zit.

Tekst: Ellis Langen | Fotografie: René Faas

Bollenkwekers worden van alle kanten aangezet om gecertificeerde bollen te kunnen gaan leveren. De druk vanuit exporteurs via het Platform Duurzame handel Bloembollen en vaste planten is er daar een van. Sommige supermarktketens maken de noodzaak tot certificering concreet. Zo zei Leon Mol van Ahold Delhaize – in grootte de vierde supermarktketen in Europa - onlangs nog op een bijeenkomst dat ook de bollen die gebruikt worden voor de tulpensnijbloemen die in hun winkels worden verkocht in de toekomst een certificaat moeten hebben. Overigens zit Mol in het college van deskundigen van het Platform Duurzame handel. Wanneer meer supermarktketens dit van hun bolbloemen gaan verlangen en ze tevens hun duurzaamheidsdoelstellingen voor bloemen en planten doorzetten, kan het niet anders dan dat de vraag naar gecertificeerde bollen een grote vlucht neemt. Tel daarbij op dat de verkoop van tulp als snijbloem in Europa enorm in de lift zit en volgens de Rabobank nog veel potentie heeft en de noodzaak tot een spoedige certificering is er.

DRUK VOORAL BIJ TULP

De vraag naar gecertificeerde bollen leeft vooral bij West-Europese supermarktketens. “De druk tot certificering ligt vooral bij tulp, minder bij lelie”, verduidelijkt Wijnand van der Kooij van De Jong Lelies, voornamelijk een leliebloembolengroothandel maar ook kweker in Andijk. Tulpen worden nu eenmaal veel in supermarkten verkocht. “Ze brengen het voorjaarsgevoel.” Bovendien wordt het grootste deel van de leliebollen buiten Europa in bloei getrokken. Hij ervaart dat

certificering van bollen bij buitenlandse broeiers totaal geen issue is, maar rekent er wel op dat dit gaat komen. “Dat gecertificeerd de standaard is in lelie, ligt een stuk verder in de toekomst dan bij tulpen. Wellicht pas in 2025-2030.”

De Jong Lelies kreeg vorig jaar van Nederlandse broeiers sporadisch de vraag of het bedrijf kan aantonen dat de bollen die het aan hen verkoopt MPS-gecertificeerd zijn. Om die reden gaat Van der Kooij zich in certificering verdiepen. En al is die markt voor het bedrijf een kleine markt, het is wel een belangrijke. “Het is een goede markt: lekker dichtbij, ze betalen goed en we spreken dezelfde taal.”

Als Nederlandse broeiers de trend zetten met gecertificeerde leliebloemen en -bollen, zal de vraag vanzelf uitbreiden naar andere Europese broeiers, denkt hij. Hij hoopt wel dat er naast MPS en PlanetProof niet allerlei andere certificeringssystemen ontstaan. “Laten we eens proberen eenduidig te blijven.” Hij is blij met de oproep van het Platform Duurzame handel en de doelstellingen in Vitale Teelt 2030. “Als niemand het punt op de horizon benoemt, dan blijven we een stelletje blinde kippen die maar wat rondrennen en niks uitvoeren”, zegt hij fel. Nu er doelen zijn, ontstaan er discussies en hij ziet dat veel kwekers naar die stip proberen toe te gaan werken.

‘DE VRAAG IS NIET ZO GEK’

“Iedereen begint wel een beetje te zeuren over certificaten”, zegt Marco Verschoor, een kweker in Breezand van tulpen en bijzondere bolgewassen, zoals Oxalis, Fritillaria, Camassia. Hij werkt aan een MPS-certificering. “Ik wil niet helemaal vooroplopen, maar ook niet achterin zitten, dus nu lijkt me wel een goed moment om ermee te beginnen.” Vanuit verschillende klanten, afzetmarkten en ook vanuit FloraHolland waar hij de bloemen van de bollen veilt, voelt hij druk. Verschoors bollen vinden hun weg via verschillende exporteurs, zoals De Ree Holland en JUB Holland, naar broeiers of gaan naar de droogverkoop. Zij willen graag product van gecertificeerde leveranciers. Verschoor: “JUB levert bijvoorbeeld veel parkbeplantingen voor gemeenten. Die laatste vragen steeds vaker om certificaten. En bij De Ree levert MPS me een extra punt in mijn rapport op.”

Verschoor levert ook rechtstreeks aan potbroeiers in met name Engeland en Scandinavië. Zij vragen ook om certificering. Welk certificaat? “Dat maakt niet veel uit. Als je maar zaken registreert en geen verboden middelen gebruikt. Afnemers moeten kunnen controleren dat je goed bezig bent. Die vraag vanuit afnemers vind ik ook niet zo gek.” Verschoor verwacht wijzer te worden van de registratie. “Inzichten in wat je kunt verbeteren en dus wellicht geld besparen. Zo verdien ik het misschien wel weer terug.”

‘JE VERGROOT JE MARKT’

Peter de Wit van de Wit Flowerbulbs in 't Veld vertelt dat het broeierijbedrijf MPSA-gecertificeerd is. Met deze certificering voor de bollenkwekerij zijn ze een paar jaar geleden gestopt toen de twee bedrijfstatken uit elkaar werden gehaald. “We zagen destijds niet de meerwaarde van MPS voor de kwekerij.” Dat is nu veranderd. “We hebben zelf een broeierij. Het komt er echt aan dat wij MPS-bollen moeten gaan gebruiken voor de broei. Daarin ga je mee, want je vergroot je markt er mee.”

Van de binnenlandse broeierij voelt hij ook druk om gecertificeerde bollen te leveren. Hij kijkt naar MPS, maar het

liefst gaat hij voor PlanetProof. De eisen voor gewasbeschermingsmiddelen in de tulpenteelt zijn bij PlanetProof echter te streng. Hij hoopt dat hier nog wat versoepeling in komt. Exporteurs vragen incidenteel naar gecertificeerde bollen. “Maar als ik ze niet heb, willen ze mijn bollen evengoed.” “Je moet gaan certificeren”, stelt Nico Blokker in Sint Maartensvlotbrug, kweker van onder andere tulpen en narcissen. “Je krijgt er meestal geen cent meer voor, maar als je het niet doet, kun je over twee of drie jaar je bollen niet meer kwijt.” De kweker is aangesloten bij NLG Holland. “Met onze ervaring kunnen we makkelijk aan de eisen voldoen.” Drie van de dertien leden hebben PlanetProof, de anderen hebben GlobalGap.

Blokker heeft GlobalGap nu twee jaar. De helft van zijn bollen gaat naar de export die de broeierij belevt, de andere helft naar de export die de droogverkoop belevt. De kweker ervaart dat ook vanuit institutionele partijen (hoveniers, gemeenten en parken) het verzoek klinkt om bollen met een certificaat. “Wij verkopen via de handel bollen aan gemeenten als Den Haag en Amsterdam en zij willen echt gecertificeerde bollen, GlobalGap of PlanetProof.”

Bij Intratuin of een andere tuincentraketen bespeurt hij nog geen concrete vraag naar certificatie. De kweker hoort her en der ook dat supermarkten zouden zeggen dat de bollensector met certificering aan de slag moet. Hij haalt het voorbeeld van Mol van Albert Heijn aan. “Albert Heijn heeft het erover om in 2020 gecertificeerde bollen verplicht te stellen. In neem aan dat ze het dan alleen over het eindproduct snijbloem hebben, want ik zie er nooit zakjes bollen liggen.” ♦